

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

סמרטפון רק עם ואצאפי!

אפשר!! וכדאי!!
מרכז הזמנות ארצי
052-2-129-129

אספקה לכל חלקי הארץ תוך 24 שעות
רח' פינס 9, ירושלים | Zolphone.co.il

החל מ 499 ש"ח

אחחח רבי לוי יצחק!
שיחת חברים עם
מיכי יוספי

מי אוהב אחריות?
הרב זקס

קובי אפללו חיכה
תשע / נשים

הגשמה עצמית זה
עבודת ה'?
שאלת השבוע

אמא ארזה לך
התוועדות

הדגלים הלבנים
הקורונה חשפה
את תפילת העם
שברחובות
כתבה

תשרי תשפ"א

*הרכישה תדווח בשם הקונה לרשות המיסים ובכפוף לתנאי המבצע החברה תשלם את המס עבור הקונה.
הבנייה בעיצומה והגיע הזמן שאתם תרכשו את דירת ההשקעות שלכם. במרחק חמש דקות מכביש שש, 35 דקות לתל אביב ברכבת, עם קהילה צומחת לציבור הדתי, **כרמי גת** היא הבחירה הנכונה עבורכם לנכס מניב. קבוצת רכישה ליחידות דיור של שלושה, ארבעה וחמישה חדרים, דירות-גן ופנטהאוס החל מ-899,000 ש"ח. **כניסה לפנטקוטז' בעוד שנה.**

הבניה בעיצומה! תקן בניה ירוקה!

דרוש הון עצמי מינימלי 35%

קהילת כרמי-גת
המתחם הדתי-לאומי בכרמי גת
ע"ש הרב יוסף אבנר ז"ל

באמונה bemuna.co.il 1700-500-555 לפרטים נוספים

שיחת חברים

עם מיני יוספי

וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא: "אֲשֶׁר לִי הַיְקָרָה, לֹא נָתַתְּ לִי לְהוֹדוֹת אֵלֶּה כִּי לֹא תִּיֵאָמַר אֵלֶּה כֹּהֵם. כֹּל כֵּן רָצִיתִי לְהַסְכִּימִי לְיִצְחָק שְׁלִי, שֶׁאֵם אֲמַרְתִּי לְךָ שֶׁלֹּא אֵלֶּי..."

דין של חסד

הולכת ודופקת בכיטחון בביתו של הגביר. מן הסתם הוא שאל אותה: "כן גבירתי, במה אני יכול לעזור לך?" והיא אומרת לו בטבעיות: "בעלי סיכם איתך שאתה תיתן לי כסף להוצאות של השבוע". תחשבו על הגביר שמבין מיד שבעלה שיקר לה, ובהחלטת בזק, במחשבה של רגע, הולך על זה!

חז"ל אמרו על מצבים כאלה ביטוי חזק: "יש קונה עולמו בשעה אחת". לפעמים מגיעה סיטואציה שאדם לא היה מכניס את עצמו לשם מלכתחילה, אבל כשה נופל עליו, הוא עושה בשנייה אחת החלטה חיובית, ומכאן ואילך הוא זוכה לטוב נצחי. במקום לצעוק עליה "גבירתי, בעלך בלבד במוח, והוא לא דיבר איתי מעולם!" הוא החליט להיענות לה ממש ברוחב לב וקנה את עולמו.

אלו מציאות

הדין תורה השני קרה בעקבות סיפור שאירע ביום השוק בעיר הגדולה. יהודי עני אחד, שלקח הלוואות בשביל העסקים, איבד סכום כסף גדול מאוד. כשהוא קלט את מצבו, הוא התעלף מרוב צער. בעקבות האבדה הזאת נוצרה מהומה במקום. הגביר שלנו הגיע גם הוא לצורך מסחר, וכשראה את המהומה שאל מה קרה, וסיפרו לו שבכל פעם שהיהודי מתעורר וזוכר שהכסף איננו, הוא מתעלף בחזרה מרוב צער. הגביר מיד צעק: "אני מצאתי את הכסף!" באמת, כשהעירו את העני שאיבד את הצרור שלו, הגביר ביקש סימנים, וכעבור זמן מה הוא חזר עם צרור כסף. למרות שהוא לא באמת מצא, הוא ארגן צרור חדש כדי להציל את היהודי. אחרי שהיהודי המסכן חזר לחיים, ושבה לו החיות ושמחת החיים, הגביר שלנו הלך לדרכו.

אלא שכעבור כמה ימים הגיע המוצא האמיתי, שיצרו גבר עליו והוא תכנן לקחת את כל הכסף לעצמו. הוא פנה לעשיר ואמר: "כל כך נגע בליבי המעשה שלך לטובת היהודי, והתמלאתי הרהורי חרטה. אני רוצה לתת לך את הכסף שהוצאת". גם הפעם אמר לו גיבורנו הקמצן: "בשום אופן לא! אני נתתי מכל הלב!" שוב הגיעו לדין תורה אצל רבי לוי יצחק, וגם הפעם רבי לוי יצחק פסק לטובת הגביר.

הסיפור השלישי היה, שכאשר יהודי אחד בא ללוות כסף מהגביר, הגביר שאל מי יהיו הערבים, והיהודי ענה "בעל הביטחונות" - כלומר, ה' יתברך. הגביר מיד התרצה להלוות, וכשהיהודי בא להחזיר את ההלוואה, הגביר סירב בטענה שהערב - הקב"ה - החזיר לו את הכסף כבר מזמן. שוב התפתח דין ודברים, ושוב יצא הגביר זכאי בדין תורה אצל רבי לוי יצחק.

כמובן, בסיפור הזה גם מתגלה הדמות של רבי לוי יצחק מברדיטשוב - הסנגור הגדול, שזכה לראות ולדעת שגם אנשים שכלפי חוץ השיפוט החברתי כלפיהם הוא עוין, בפנים הם נראים אחרת. גם מי שכולם רואים אותו כ'גורנישט' ולא מוצאים בו שום אור וטוב, רבי לוי יצחק מכיר אותו כמאיר באור יקריות. לחיים!

שלום חברים! אחרי החגים שמח! אתם יודעים שחסידיים אומרים שכפי שאדם מעמיד את עצמו בשבת בראשית, כך נמשכת ומאירה לו כל השנה כולה. ברוך ה', יש לנו כמה הכנות יפות לשבת הזו, ואחת מהן היא היארצייט של רבינו הקדוש, רבי לוי יצחק מברדיטשוב, שחל בכ"ה תשרי.

חסידיים מספרים שבזמנו היה בברדיטשוב אדם אמיד שהיה ידוע כקמצן גדול, ורחוק מכל נתינה שהיא. לאחר פטירתו, החברה-קדישא ביקשו סכום כסף גדול במיוחד בשביל הקבורה שלו, אבל היורשים סירבו. בסופו של דבר, הדין-ודברים הגיע אל רבי לוי יצחק שלא רק הכריע לטובת המשפחה אלא גם ביקש: "תודיעו לי מתי ההלוויה, כי אני רוצה להשתתף בה!"

רבי לוי יצחק אכן הגיע להלוויה, וכמובן מי שומע שרבי לוי יצחק מגיע ולא מגיע בעצמו? כך יצא שהגיעו רבים להלוויה, ואותו גביר קמצן הגיע למנוחתו האחרונה בכבוד רב. החסידיים התמהים שאלו את רבי לוי יצחק: "מה ראית לחלוק ליהודי כבוד כל כך לא שגרתו?" רבי לוי יצחק ענה כך: "היהודי הזה היה אצלי בדין תורה שלוש פעמים, ובשלושתם הוא זכה!"

יש קונה עולמו

הדין הראשון היה בעקבות מעשה ביהודי אחד מברדיטשוב שרצה לצאת למרחקים כדי להרוויח כסף במסחר. הוא היה במצב כלכלי דחוק מאוד, ואחרי מאמצי שכנוע, אשתו הסכימה שהוא יצא לנסות להתפרנס במרחקים. כשהיא שאלה: "אבל מי יפרנס אותי כשאתה לא פה?" בעלה ענה: "פלוגי הגביר שבעיירה", העשיר-הקמצן, מידענו. "סיכמתי אתו שהוא ייתן לך כל שבוע סכום לקיום של שבוע". היהודי אכן יצא למסחר למשך כמה שנים, ואשתו הייתה הולכת כל יום חמישי ומקבלת זהוב למחייתה מאותו גביר. כך בכל שבוע, ולפני החגים עם עוד תוספת, והכל בשם בעלה.

אחרי כמה שנים חזר הבעל שברוך ה' עשה חיל בעסקיו, ושאל את אשתו איך היא הסתדרה כל השנים. היא התפלאה: "מה זאת אומרת? הרי סיכמת עם אותו גביר שהוא יכלכל אותי, וכך הוא עשה!". היהודי היה המום: "אשתי היקרה, לא נעים לי להודות, אבל בכלל לא תיאמת את כלום. כל כך רציתי שתסכימי ליציאה שלי, אז אמרתי לך שתלכי אליי...". היהודי עשה בזריזות חשבון כמה כסף הגביר הקמצן נתן לאשתו במשך השנים, והוא בא עם צרור כסף כדי להחזיר לו. כמובן הוא היה קצת נבוך, הוא הודה מאוד לגביר ורצה לתת את הכסף. להפתעתו, העשיר סירב בתוקף: "מה פתאום? אני לא מוכן לקבל את הכסף שלך! אתה הרי לא דיברת איתי, ולכן כל מה שנתתי היה במתנה גמורה!". הסוחר התעקש, והם הלכו בסופו של דבר לדין תורה אצל רבי לוי יצחק. רבי לוי יצחק אמר שהגביר צודק, והמצווה תהיה שלו לעולם.

אתם יודעים, הסיפור הזה הוא מסוג הסיפורים שאפשר לקרוא ולעבור הלאה, אבל יותר טוב לנסות להתבונן בהם קצת. תנסו לדמיין את הסיטואציה - את הפעם הראשונה, באותו יום חמישי אחרי שבעלה יצא למרחקים, והגברת

ב"ה

שיעור חדש בתכנית הלימוד

החל ממוצאי שבת בראשית ימסור הרב יצחק קפלן שליט"א סדרה של שמונה שיעורים בחומר הלימוד של התכנית בשער היחוד והאמונה **השיעור יתקיים בכל מוצאי שבת בשעה 21:00**

להתחברות בטלפון: 03-978-6688, קוד הפגישה ##6233-5213-837

להתחברות בתוכנת 'זום': קוד הפגישה 837-5213-6233, סיסמה 1234

לאחר השיעור יתאפשר לשאול שאלות בחומר הנלמד

תפארת שמשון

הגשמה עצמית - תוצאה של עבודת ה'?

ה' יעד של עבודת ה' יעד מערבי אגוצנטרי מנוגד לעבודת ה'?

מעשה בחתן הרב אלי שיינפלד

שיבת חורב

לפני מספר שנים, תוך כדי הדרכת חתנים שקיימתי עם אחד מתלמידיי הבוגרים לקראת נישואיו, עלתה במסגרת הלימוד המשותף סוגיית הוויתורים בחיי הזוגיות ובכלל.

החתן, בחור צעיר, עדין נפש ובעל מידות מיוחדות, אמר לי שהוא מוכן לוותר על "הכל" לטובת הזוגיות הנרקמת זה עתה, ולטובת בנין הבית ושלומם. "מה שטוב לה - טוב ליי", הוא קבע בנחרצות.

ובאמת, החתן נאה דרש ונאה קיים, וכשהגעתי לחתונתו הבחנתי שעקרונות שהיו חשובים לו עד לא מכבר, לא נשמרו בחתונה, מתוך רצון לרצות את אשתו החדשה.

מספר שבועות לאחר החתונה נפגשתי אתו באקראי ולשאלתי על הוויתורים העקרוניים שעשה, לפי מה שראיתי בחתונתו, הוא אמר לי "לאשתי זה היה חשוב מאוד, אז ויתרתי". בעדינות אמרתי לו שאם בשם הרצון להיטיב לאשתו הוא ימשיך למחוק את רצונותיו, את אישיותו ואת עולמו הפנימי, אף אם כוונותיו אמיתיות וטובות, הוא יפגע פגיעה קשה בעצמו, וגם, עד כמה שהדבר אולי נשמע מפתיע, גם באשתו, ובוודאי בזוגיות המתקמת ובבניין ביתם העתידי.

לצערי, חתן זה לא הבין שעמידה על עקרונותיו לא רק שלא תפגע בזוגיות שלו ושל אשתו, אלא שהיא תעצים אותה מאוד, שהרי רצונה האמיתי של אשתו הוא להתחתן ולחיות עם אדם בעל עולם פנימי עשיר, ולא לחיות עם אדם נטול אישיות.

גם ביחס לעבודת ה', להבדיל, אין לו לאדם, בשם הרצון לקרוא בשם ה', למחוק את אישיותו ואת עולמו הפנימי. זוהי טעות.

רבותינו לימדונו שעלינו לעבוד את ה' בכל לבבנו, ומי שמוחק את נטיית ליבו ואת כישרונותיו הרוחניים והנפשיים, חוטא קודם כל לציווי האלוקי וזוהי טרגדיה אמיתית, לא פחות מכך, שהרי בכך אוצרות אישיותו וכוחותיו הרוחניים המיוחדים לו, במקום שיירתמו על ידיו לכלי שרת להרבות שם שמים, הם ייזרקו לקרן זוית כאבן שאין לה הופכין, וחבל על דאבדין.

ובאמת, בבית המדרש אנו למדים להגשים את עצמיותנו, כלומר, לגלות ולבטא את התכונות הרוחניות שמוטבעות בשורש נשמתנו, לשם שמיים. לא כמותן גישות מערביות הסוברות שהגשמה עצמית כמותה כנתינת דרוו לעולם רגשי חיצוני, שלא פועל מכוחה של הנשמה.

בלי סיסמאות

הרבנית אסתר פיקרסקי

ה'ביטול' נמצא בתנועה מתמדת של 'כיווץ' האישיות, צמצום וכפיפות קומה כלפי מה שמעל. זהו הפן המוכר יותר והמרתיע של ה'ביטול'. אך זהו רק השלב הראשון, הקדמה מוכרחת לשלב הבא, העיקרי. אם השלב הראשון הזה מביא אותנו להתמוזג עם הרצון העליון, הרי שהשלב השני דורש מאיתנו להביא את כל כוחותינו במלוא עוצמתם לשירותו. כאן הגשמה עצמית היא מטרה עליונה. חז"ל תיארו את זה במשפט קצר וקולע, כדרכם: "עבד מלך - מלך". אם תרצו, השלב הראשון שם את הדגש על כך ש"כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא בראו אלא לכבודו", ובשלב השני אנו כבר נותנים את הרעת על כך ש"בשבילי נברא העולם".

על פניו, 'הגשמה עצמית לצורך מטרה עליונה' עלולה להישמע סיסמה מנותקת. וזאת משום שאנחנו לא מזהים שצורך האחר ואפילו הצורך העליון הוא הצורך שלנו. אך אם נטביע בתוכנו את המבט האלוקי, לפיו כל העולם - וזה כולל אותנו - נברא להשלים את התוכנית האלוקית, נבין שזוהי טובתנו האישית, וזו תהיה הגשמה עצמית מלאה סיפוק נפשי. באמת.

אגב, התהליך יכול להיות נקודתי, זה לא 'הכל או כלום'. יכול להיות שפרט מסויים בחיינו בטל לרצון השם, ובפרט זה אנו עולים לשלב השני - מימוש עד קצה הפוטנציאל שבביל להרבות כבוד שמים.

איך יוצאים מהעימות הזה

הרב נעם שפירא

בית הספר לתורת הנפש

אחת מאמרות היסוד של הרב המגיד ממעורטש היא, שהקב"ה ברא את העולם מאין ליש כדי שהצדיקים יהפכו אותו חזרה מיש לאין.

בפשטות, האמרה הזו משקפת נקודת מבט יהודית קלאסית על העולם:

הראייה האנושית רואה את התכלית ב"יש", כאן למטה, בנוכחות בגשמיות ובהגשמה, ואילו הראייה הנכונה יותר - של הצדיקים - רואה את כל המציאות למטה כ"אין" וכחסר חשיבות, לעומת האמת העליונה, הרוחנית והאלוקית.

אם נמשיך את קו החשיבה הזה, כל השאיפה האנושית להגשמה עצמית משקפת את הטבע הראשון והפסול, ואנחנו צריכים להחליף את השאיפה הזו בשאיפה רוחנית של "אין עצמי", ביטול הישות והנוכחות שלנו ומסירת כל הנוכחות לקדוש ברוך הוא בלבד.

האמנם כן? כאמת מצופה מאתנו להכחיד את האישיות שלנו? לוותר על המציאות שלנו לגמרי?

מאמר חז"ל מפורסם, שתופס מקום מרכזי בתפיסת העולם של החסידות, אומר כי "נתאוה הקדוש ברוך הוא להיות לו דירה בתחתונים [דווקא] - הקדוש ברוך הוא לא רוצה בהחרבת העולם והמציאות או באיון שלהם, אלא להתגלות דווקא בתוך מציאות של "יש" ושל הגשמה.

ובאמת, כמעט אי אפשר להגיד אחרת! מה, הקדוש ברוך הוא סתם ברא מציאות ויש כדי לבטל אותם לגמרי?

ומהמבט האישי שלנו - הקדוש ברוך הוא נתן לי כוחות וכישרונות כדי שאתעלם מהם ולא אתמש בהם?

אז איך יוצאים מהעימות הזה, שבין הטבע האנושי שלנו לשים את עצמנו במרכז, ולראות את ההגשמה העצמית שלנו כתכלית החיים שלנו, לעומת התפיסה האמונית שבה הקדוש ברוך הוא ורצונותיו נמצאים במרכז?

אחד הפסוקים המרכזיים שמשקפים את המתח הזה נמצא בפרשת עקב:

"פֶּן תֹּאכַל וְשָׁבַעְתָּ וּבָתִּים טוֹבִים תִּבְנֶה וְיִשְׁבְּתָהּ. וּבְקֶרֶךְ וְצִאֲנֶךָ יִרְבֶּיךָ וְהָיִיתָ כְּכֹהֵן לְעַמְּךָ כִּי יִשְׁבְּתָהּ וְלֹא יִשְׁבְּתָהּ. וְהָיִיתָ כְּכֹהֵן לְעַמְּךָ כִּי יִשְׁבְּתָהּ וְלֹא יִשְׁבְּתָהּ. וְהָיִיתָ כְּכֹהֵן לְעַמְּךָ כִּי יִשְׁבְּתָהּ וְלֹא יִשְׁבְּתָהּ."

הכנעה חכמה
 דעת כתר
 נפש מידות
 הבדלה בינה
 רוח מלכות
 המתקה
 מצח

ללמוד, להעמיק,
 לניעץ, לשנות
באמת

תורת הנפש

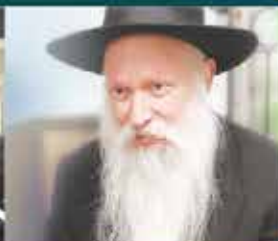
בית הספר הגבוה
 לפסיכולוגיה יהודית

לימודי פסיכולוגיה יהודית לפי שיטת הבעש"ט
 מיסודו ובהנחייתו של הרב יצחק גינזבורג שליט"א

שיטה פרקטית פורצת דרך
 להתמודדות עם קשיי החיים המודרניים
 ומענה לשאלות העמוקות ביותר:
 יציאה מדיכאון וחרדה, הסוד לבניית זוגיות יציבה
 ושמחה, קבלת משמעות, והגשמה עצמית אמיתית,
 מתוך זיקה עמוקה לערכי היהדות.
 תכנית לימודים בת שנה אחת, עם אפשרות
 להרחיב למסלול עיוני מלא בן שלוש שנים

ירושלים | תל אביב | למידה מהבית דרך האינטרנט
 איך נרשמים? 02-5662323 או: bit.ly/torat-k-81

מחיר מיוחד
בהרשמה מוקדמת

תורת הנפש
 לפי שיטת הכעל שם סוב

torathanefesh.org
02-5662323

פרשת בראשית | לקחת אחריות

שהסבירו שנוכחותם של עובדי אורח נוספים בזירת פשע או אסון משפיעה על הפרשנות שאדם נותן למתרחש. הם מבינים שאם מכל הנוכחים, הצופים-מהצד, איש אינו קם ופועל, כנראה מה שמתרחש איננו באמת מקרה חירום המצריך התערבות.

חוקרים אחרים סבורים שגורם המפתח הוא דילול האחריות. האדם מניח שמכיוון שאנשים רבים נוכחים בזירה, ודאי יהיה מי מהם שיקום ויפעל. ואם כך, הוא עצמו יכול להחשות. נראה שזה הפירוש הנכון למה שהתרחש במקרה של משה. אף אחד לא היה מוכן לקום ולהציל את המוכה. ומי בכלל עשוי היה לקום? המצרים היו המשעבדים; מדוע יחשוב מי מהם להסתכן למען אחד מהעבדים? ובני ישראל היו עבדים; האם אפשר לצפות מהם לבוא לעזרת אחד מאחיהם בידעם שהדבר עלול לעלות להם בחייהם?

במקום "אין איש" - היה משה. הוא קם ועשה. וזה מה שהופך אותו למנהיג. מנהיג הוא מי שלוקח אחריות. המנהיגות נולדת כשאנחנו נעשים מסבילים לפעילים, כשאנחנו מחכים שמישהו אחר יקום ויפעל, מפני שאולי אין מי שיפעל, לפחות לא כאן, לא עכשיו. כשדברים רעים קורים, יש המעלימים עין. יש המחכים שאחרים יפעלו. יש המאשימים אחרים מדוע לא פעלו. יש שפשוט מתלוננים. אבל ישנם גם אנשים שאומרים, "אם משהו אינו כשורה, אנסה לתקן אותו". אלה הם המנהיגים. אלה הם האנשים המחוללים תמורה בימי חייהם. אלה הם האנשים העושים את עולמנו לעולם טוב יותר.

רבות מהדתות הגדולות ומהתרבויות הגדולות מבוססות על השלמה. לדיין, אם יש אלימות, סבל, עוני וכאב בעולם - זו דרכו של עולם, או זה רצון הא-ל, או זה טבעו של הטבע בעצמו. הן מושכות בכתפיים וחובקות ידיים: הכול יהיה בסדר בעולם הבא.

היהדות, לעומת זאת, הייתה ועודנה דת המחאה הגדולה של העולם. גיבורי האמונה היהודית לא השלימו; הם מחו. הם היו מוכנים להתעמת עם אלוקים בעצמו. אברהם קרא, "הֲשֹׁפֵט כָּל הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט?" (בראשית יח, כה). משה תמה, "לְמַה הִרְעִיתָה לְעַם הַזֶּה?" (שמות ה, כב). ירמיהו שאל, "מִדּוּעַ הֲרַךְ רְשָׁעִים צִלְחָה?" (ירמיה יב, א). כך רוצה ה' שנגיב. היהדות היא קריאתו של אלוקים לאחריות אנושית. ההישג הנכבד ביותר ביהדות הוא להיות שותפו של הקב"ה בבריאה.

כשאדם וחווה חטאו, אלוקים קרא לאדם "אֵיפָה?" כפי שאמר רבי שניאור זלמן מלאדי, האדמו"ר הראשון מחב"ד, קריאה זו לא הופנתה רק לבני האדם הראשונים. היא מהדהדת בכל דור. אלוקים נתן לנו חירות, אבל עם החירות באה אחריות. אלוקים מלמד אותנו מה עלינו לעשות, אבל הוא אינו עושה זאת במקומנו. לבד מכמה מקרים נדירים, אלוקים אינו מתערב בהיסטוריה. הוא פועל באמצעותנו, לא כלפינו. קולו הוא הקול האומר לנו, כפי שאמר לקין, שבכוחנו לעמוד בפני הרוע שבתוכנו ובפני הרוע שסביבנו.

השאלה הגדולה היא בקולו של מי נשמע: בקול החשק, כפי שעשו אדם וחווה? בקול הכעס, כפי שעשה קין? או בקול אלוקים, הקורא לנו לעשות את העולם הזה לעולם צודק ויפה יותר? החיים שאנו בוחרים לחיות הם התשובה שאנו נותנים לשאלה הזו.

שאלות לשולחן השבת:

1. אילו סיפורים בתורה מעוררים בכם השראה לפעול כמנהיגים ולחולל שינוי?
2. האם לדעתכם רק אנשים הנוטלים אחריות אישית צריכים להיעשות למנהיגים?
3. כשותפים לקב"ה בבריאת עולם טוב יותר, על מה חשוב לכם למחות?

הפרקים הראשונים בספר בראשית מתמקדים בשני סיפורים. הראשון הוא אדם וחווה, והשני - קין והבל. שני הסיפורים הללו עניינם סוג מסוים של כישלון.

תחילה, סיפורם של אדם וחווה. הם חטאו, כפי שכולנו יודעים. הם מסתתרים בושים ונכלמים, אך מגלים מיד שאין מסתור מפני ה'. האדם והאישה כאחד טוענים שזו אינה אשמתם. אדם מאשים את האישה. האישה מאשימה את הנחש. התוצאה היא ששניהם נענשים ומגורשים מגן עדן. למה? כי אדם וחווה מתכחשים לאחריותם האישית. הם אומרים, בעצם, "זה לא אני".

הסיפור השני טרגי. המקרה הראשון של ריב אחים המתועד בתורה מוביל לרצח הראשון המופיע בה. קין איננו מתכחש לאחריותו האישית. הוא איננו אומר "זה לא אני", או "זו לא אשמת". הוא מתכחש לאחריות המוסרית. הוא שואל, בעצם, מדוע טובת הזולת צריכה לנגוע לו. ובאמת, למה שלא נעשה כל מה שברצוננו, אם בכוחנו לעשותו? בחיבורו של אפלטון "המדינה" טוען גלאוקון שצדק פירושו כל דבר שטוב לצד החזק. אני יכול, משמע מגיע לי. אם החיים הם מאבק הישרדות דרוויניסטי, למה לנו להגביל את עצמנו למען אחרים שאנו חזקים מהם? אם אין בטבע מוסר, אני אחראי רק לעצמי. זה קולו של קין, והוא נשמע ברמה מאז ועד היום.

שני הסיפורים הללו אינם סתם סיפורים. זהו תיעוד שהתורה מציבה בפתח סיפור תולדות האנושות: תיעוד של כשל, תחילה כשל אישי ולאחר מכן כשל מוסרי, בלקיחת אחריות. זוהי הבעיה שהמנהיגות היא התשובה לה.

בסיפור ראשית ימיו של משה, בתחילת ספר שמות, יש צירוף מילים מרתק. משה גדל, יוצא אל עמו, בני ישראל המשועבדים בפרך, ורואה בעוניים. הוא מבחין בנוגש מצרי מכה אחד מהם. הכתוב אומר כאן: "וַיִּפֶן כַּה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ" (שמות ב, יב).

קשה להבין ביטוי זה כפשוטו. הרי אתר בנייה איננו חלל סגור. אין ספק שאנשים רבים נכחו במקום. הכתוב עצמו מספר לנו, שני פסוקים לאחר מכן, שהיו מבני ישראל שידעו היטב מה קרה. לכן נראה ששיעורו של הפסוק הוא כזה: ויפן כה וכה, וירא כי אין איש המוכן להתערב בנעשה.

אם כך הוא, לפנינו דוגמה קדומה לתופעה שהתפרסמה בזמננו בשם "אפקט הצופה מהצד", או "תסמונת ג'נובנה" - כשמה של קיטי ג'נובנה, אישה שנרצחה בניו-יורק לפני אנשים רבים עדים היודעים כולם שהיא מותקפת אך אינם נוקפים אצבע להצילה.

אנשי מדעי החברה ערכו ניסויים רבים כדי לנסות להבין מה מתרחש במצבים כאלה. מדוע דווקא נוכחותם של אחרים מפחיתה מן הסיכויים שאדם יחלץ לעזרתו של אדם אחר הזקוק לה. יש מהם

גב החר
מובילים
לוקחים אחריות. נקודה.

אריזה | הובלה | אחסון | 02-9978757, 052-6071171
gavhahar1@gmail.com

בייני"ש? ר"מ? שואף להשפיע? התואר הזה בשבילך!

**בואו לרכוש תואר ראשון B.Ed.
בתחומי ההוראה המבוקשים ביותר!**

אנגלית | מתמטיקה | לשון

הסעות מכל
רחבי הארץ

קורסים
מקוונים

הכרה בלימודים
הישיבתיים

ליווי אישי
ומקצועי

מלגות
והלוואות

אווירה
תורנית

התמחויות נוספות:

תושב"ע | תנ"ך | חינוך מיוחד | היסטוריה | תקשורת | הסבת אקדמאים
מסלולים מיוחדים להמשך ישיר לתואר שני

מלגה ייחודית ע"ס 4,000 ש"ח*

סטאז' בראש שקט

דוגמאות סטאז' המותאמות לתקופת הקורונה ונותנות מענה מקצועי ותומך למורים החדשים.
לפרטים ולהרשמה ניתן לפנות לרכז הסטאז' ד"ר זאב קאים: zeev.kaim@gmail.com

אל תחמיצו את ההרשמה לתשפ"א

חפשו ב Google "תואר ראשון באורות" | 1800-500-210

נירית: nirit@orot.ac.il | 08-9485627 | 052-4004545

*המלגה מיועדת להתמחויות אנגלית, מתמטיקה ולשון | אין כפל מלגות

אנו חתירין להתפלל עם המצלמים

תקיעת שופר בריצה, 'תשליך' המוני ליד האקווריום, סלפי באמצע הווידוי וכסאות שמילאו את נתיבי רכיבת האופניים המסורתית < תמונות מימים נוראים שיצרו סיטואציות שלא דמינו

משה ניסנבוים

נעשה את התפילות האלו בחוץ. גם בראש השנה התפללנו בחוץ. היו לידינו גם הפגנות, והסיטואציה הזמינה גם מצבים סוריאליסטיים. מישהו עשה ריצה ובכלל לא היה בקטע, אבל הוא עבר לידינו וליד ההפגנות. החלטתי שאני רץ אחרי ותוקע בשופר כדי שהוא ישמע. שאל אותי אחרי זה מישהו 'בשביל מה עשית את זה? הרי מחר הוא לא יהפוך להיות דתי'. ופה אני חושב שזה מאוד שונה מכל מיני ארגונים חשובים שהשאיפה שלהם זאת החזרה בתשובה. אני לעומת זאת חושב שעצם זה שהיהודי עכשיו שמע שופר, אולי בפעם הראשונה בחייו, זו כבר מצווה שמקדמת את העולם כמו שכותב הרמב"ם, בלי קשר לכל התקדמות שאולי תגיע בעקבות שמיעת השופר.

"הודענו שיש אצלנו אקווריום עם דגים קטנים בחלון הראווה של בית חב"ד, ומאות אנשים התקבצו ליד האקווריום לאמירת 'תשליך' המונית. תקענו בשופר בשישה מוקדים ברחביה והגיעו המון אנשים, מעל ומעבר למצופה. אין ספק שהשנה היה מאתגר, אבל מהקושי נולדו הרבה דברים טובים."

לא מעט דמעות

ההודעה הבאה נחתה בתיבת הפניות של אתר צעירי חב"ד, בהתייחסות למניין שערכו הרב לוי ברוך ורעייתו בשכונת מרום-ראשון בראשון לציון: "הרב הציב שולחן עם ספר תורה בכיכר השכונה, חילק לכל התושבים סידור תפילה וכיפות וערך תפילה מסודרת, ולשם שינוי ברורה, כאשר ניתן היה להביץ כל מילה מהתפילה. הרב הסביר לתושבים מה קורה בתפילה ודאג לעדכן בעזרת אנשים צעירים באיזה עמוד נמצאים

החוויה ולארגן חזרה את המתחם, שבימים כתיקונם משמש כגן עירוני. "אני פועל במקום כבר למעלה מתריסר שנים, מעולם לא היה כזה דבר. מאות אנשים התקבצו לתפילת נעילה, ביניהם אנשי ציבור ידועים, שרים וחברי כנסת לשעבר, אלופים בצה"ל ובכירים במשק הישראלי. כשהשמע שקעה, הכריזו כולם 'ה' הוא האלוקים'. כולם חיכו לתקיעת השופר וכל מרפסות הבניינים מסביב היו מלאות, בהן ניצבו גם אנשים שהתפילה הזו למטה הייתה הראשונה שהם שמעו אי פעם. היו בקומות מעלינו גם אנשים בכירוד ומבוגרים שלא מסוגלים לרדת למטה, ופתאום התפילה הגיעה אליהם. זה העם שבשדות במובן הכי קלאסי. כולנו הרגשנו משהו ממש חזק באוויר."

הדגלים הלבנים

רחוב קינג גורג' בירושלים מוצף בחודשים האחרונים במפגיני בלפור, אך ביום כיפור הוא הוצף באור לבן. דווקא שם, ליד בית הכנסת הגדול, שבשנים כתיקונן מכיל בתוכו אלפי מתפללים וכעת נותר סגור, בחר הרב ישראל גולדברג, שליח חב"ד, לערוך את אחת התפילות הגדולות ביותר שידע המקום.

"תמיד עשינו את התפילות במבנה סגור ובצורה מצומצמת. השנה חשבתי שבטח לא יהיה ברור עד הרגע האחרון מה יהיו ההנחיות, ולכן החלטנו שנעשה את זה בחוץ, על הרחוב. הפצנו פליירים וגם תלינו שלטים - 'שמרנו לך כסא'. להפתעתנו, הגיעו ארבע מאות איש. היו כאלו שמשש ראית שאין להם קשר לעולם הדתי. אנשים ישבו גם מרחוק. הרחוב התמלא לאורך כמה בניינים. זה היה מדהים. החלטתי שהחל מהשנה אנחנו

"כמה שעות לפני כניסת צום יום הכיפורים אני קולט אותם על סולמות ועם מברגים, פטישים וכבלים ביד. אנשים מבוגרים שלא יצאו מהבית כבר כמה חודשים, לחלקם יש מחלות רקע והם לא רוצים להידבק, מחברים תקעים, שלושה פרוז'קטורים, מאוררים גדולים, צלילות. מרימים כיסאות ומציאים את הבימה לחצר. הם אפילו הרכיבו גלגלים לארון קודש ישן שהובא מבית ספר אחרי ששיפצו אותו.

"ואלו לא אנשים דתיים! הם לא מגיעים לתפילות שאנחנו מקיימים בכל שבת. ההקרבה הזאת, כשבחורץ יש שמש והם לפני צום ממושך - ממש ראויה להערצה. ואני לא מדבר על המובן מאליו מבחינתם: השתתפות בתפילות היום הקדוש במזג אוויר לא קל, כשמסכות על פניהם."

אנחנו לא מדברים על שכונה מסורתית במיוחד אלא על רמת אביב, שהפכה לאחד מהסמלים של תל אביב החילונית. אני משוחח עם דוד, שמתגורר ברמת אביב ופעיל בגרעין 'רוח אביב' בשכונה. הוא מתאר איך בכניסת יום הכיפורים, לצד הילדים על אופניים לאורך הכבישים, מאות צעדו אל מקומות התפילה לבושים בגדים לבנים. לקראת 'כל נדרי', מסביב התקבצו ובאו עשרות רבות של אנשים. ממרפסות הבניינים המקיפים את הגינה השקיפו אנשים רבים, כשמצלמות הטלפון הסלולרי של חלקם עובדות ללא הפסקה. "אפילו בית הכנסת החדש, שהבנייה שלו עוד לא נגמרה ושהיה מוקד להתנגדות, ויכוחים ובלגן", ממשיך דוד לתאר בהשתאות, "הפך למוקד של שלושה מניינים, ספרדי, תימני ואשכנזי. כיפות לבנות הונחו בכניסה למתחמי התפילה וכך גם מחזורים. זה היה מעבר לכל דמיון". במוצאי החג המבוגרים שוב התכנסו, כדי לסכם את

מפנקסו של חוזר בתשובה

עודד מזרחי | ORCHOZER@GMAIL.COM

להיות גן עדן

קבעתי עם אלעד שגייע לזולה שלי, ומשם נלך יחדיו להתוועדות עם הרב רפאל. אלעד הוא איש שמח, בעל תשובה אמנותי. נוצרה בינינו כימיה מיידית.

הוא התיישב על הכיסא השחור המרופד בטלאי ונאנח:

"אל תשאל מה קרה לי לפני דקה! כשירדתי אליך ליד הישיבה החסידית, איזה הומלס תפס פינה צמודה לבניין והשתרע על מזרון. באותו רגע עישנתי סיגריה אחת שהייתה לי."

"הוא צעק אלי: 'תביא לי סיגריה!'"

"זאת סיגריה אחרונה, אמרתי, והגשתי לו אותה בוערת."

"אני לא מאמין לך", אמר האיש בחיוך מזלזל.

"אחרונה!", קראתי, "הנה, קח חצי".

"אני לא מאמין לך, מנוול!", צעק, 'אני מכיר כולירות כמוך!...', וממש קם לקראתי בכעס... ברחתי ממנו..."

אלעד היה ספק משועשע, ספק מזועזע. אמרתי לו שלא כל ההומלסים כמוהו, ושאיני מכיר לפחות הומלס אחד צדיק, ואפילו כתבתי עליו פעם.

פתחתי בקבוק סמירנוף תוסס ומתוק ומזגתי לשנינו. תחילתה של התוועדות אל תוך הלילה.

לאחר שהתרווח בכיסאו אמר: "לא מזמן קראנו בתורה על גן עדן. כתוב ב'זוהר' שפתחו של גן עדן נמצא במערת המכפלה, ואנחנו יודעים שיש גיהנום - גיא-בן-היננום שנמצא באזור ירושלים. אבל מה זה בעצם גן עדן וגיהנום? אלה מקומות שאפשר להראות אותם בעולם הזה? או שזה בכלל עניין של העולם הבא, כמו שתופסים את זה ביהדות ובדתות אחרות שיונקות ממנה?"

"שאלה גדולה", הנהנתי, "נתוועד עליה הלילה".

יצאנו אל ההתוועדות. בדרך נזכרתי ברברי רבי נחמן שהגן עדן והגיהנום נמצאים בזה העולם. בכל אופן, כל מצב נעים הוא גן עדן ומצב לא נעים הוא גיהנום. וכולנו, כל היצורים עלי אדמות, המתולעת הרוחשת על הארץ ועד בחירי הבריאה האדם, מנסים לברוח כמה שיותר מהגיהנום ולהגיע כמה שיותר לגן עדן. לברוח מהנגע אל הענג.

כדרכו היה הרב רפאל אנושי מאוד, ומאידך נבע כמעין המתגבר. לבקשתנו הוא חידש חידושים נפלאים על הגן עדן והגיהנום, והרחיב על כך שגן עדן הוא מלשון עדינות, וכי עבודת השם פירושה להתעדין. ועוד הוסיף 'גיהנום' עולה בגימטריה 'הבל הבלים', כי השער לכל דבר רע הוא שאין לאדם משמעות בחייו, וממילא אינו מסוגל לשאת את סבלו. בסיום הוא חיזק מאוד את אלעד.

"אני המום מהרב רפאל", אמר אלעד כאשר חזרנו לביתי. "איזה בנאדם יקר, איזה חכם בתורה!"

עלה בדעתי רעיון ואמרתי באוזניו:

"הרב רפאל הוא אדם מאיר פנים, שופע דעת, גוטער ייד, יהודי טוב, כמו שאומרים על צדיק. לא רק שחלקו יהיה בגן עדן, אלא שהוא עצמו גן עדן! לכן אנשים רוצים להיות במחיצתו. ואילו אותו אחד שצעק עליך הוא גיהנום. בגלל שכל כך רע לו, הוא משליך את הרע שלו על אחרים, ולכן כולם בורחים מפניו. הוא יכול להיות רשע או משוגע, ובדרך כלל שילוב של שניהם, אבל בעצם הוא מסכן גדול. רוב בני האדם יש בהם גם גן עדן וגם גיהנום, עץ הדעת טוב רע. לפעמים הם גן עדן של רוגע, ענווה והסתפקות במועט, ולפעמים הם גיהנום של כעס, גאווה ותאוה".

התקרבו אל מקומו של ההומלס. אלעד שאל אם יש דרך עוקפת. הצעתי שנחלוק בזריות בחסות החשיכה. חלפנו על פני אותו הומלס שהיה שרוי בעלטה כמעט מוחלטת. בכל זאת הוא הבחין באלעד והתחיל לנהום ולקלל. חלפנו על פניו בזריות, ואמרתי לאלעד שהוא לא נשמע לי יהודי, אבל מה שבטוח הוא שטעמנו כעת מטעמו של גיהנום...

"למרות שבעים ושלוש שנות חיי, זאת הפעם הראשונה שנשארתי במקום עד תקיעת השופר וקראתי את כל התפילה, מילה מילה. הרב שערך את התפילה לא יותר על הקהל במרפסות ודיבר אליו וקרא לו להקשיב ולהיות חלק מהתפילה. הרב זרם עם הקהל הרב שנכח במקום, כולם עם מסכות ושמירת מרחק, ולא עסק בקטנות מציקות כמו נשים וילדים, כולם היו חלק מהקהל המתפלל.

"אני מבקש להביע הערכה עמוקה ראשית לרב היקר ולצוות שעזר לו, וכמובן לחב"ד על המבצע היפה והמכובד לקירוב כל העם לתפילה ולמסורת. בעידן של פלגנות זהו משב רוח מרענן, לפגוש יהדות יפה, מכובדת ומקרכת. בברכת שנה טובה וגמר חתימה טובה. אלחנן ואורה משי".

והיו גם התייחסויות ממי שעומד בצד השני - החזנים. זאת הפעם הראשונה שהם נאלצו לעבור מן הבימה המרכזית, האווירה האינטימית והתקרה האקוסטית אל הרחוב, והכל פתאום הפך מורכב ומאתגר.

החזן הצבאי הראשי שי אברמסון כתב: "אחד מימי הכיפור המרגשים והמטלטלים בחיי! גם אני זכיתי לומר 'כל נדרי' ביחד עם האנשים הקרובים, חברים, שכנים, עוברי אורח וכל מי שבעצם רצה 'להסתגף' באוויר יום הכיפורים ועבר ברחוב. אלא שהשנה זה היה כמובן שנה מכל דבר שהכרנו. כל מילה וניגון נשמעו פתאום יותר חדים, יותר נהירים ולבטח יותר מרגשים. הערבות ההדדית ניכרת למרות הריחוק החברתי וההקפדה על ההנחיות והבריאות של כולנו. הייתה התרגשות מאוד ברורה באוויר, לא מעט דמעות זלגו היום, והיום הזה ייצרב בזיכרון של כולנו להרבה שנים".

משתקפים בחלונות הראווה

ערן לנסקי מקהילת 'נהורא' ברמת גן משתף: "במהלך השנים האחרונות שמעתי משכנים ותיקים שבמרכז רמת גן יש שני רחובות, האחד הוא כמו ה'אלנבי' של רמת גן - חנויות למוצרי צריכה ראשוניים כמו אוכל, ירקות, חומרי בניין, נעליים עממיות, סופרמרקט ועוד, אבל גאות העיר - הרחוב המזכיר בפארו את רחוב אבן גבירול - עם חנויות של ה'ביוקר', זהו ביאליק.

"בביאליק יש ממש אווירה של עיירת קיט עם בתי קפה לאורכה, חנויות ספרים, נעליים ובגדים יקרים וכמובן כלי בית ברמה הגבוהה. אירופה בלב הים התיכון המיוזע. והנה נחתה עלינו הקורונה הזו - והביאה לביאליק טוויסט מרענן.

"מאות כסאות פזרו לאורך חזית העירייה, וכאילו מפתחות העירייה הושארו בידי קהילת נהורא. מחיצות בין הנשים לגברים הוצבו על המדרכה, ממש בכניסה הראשית לעירייה, בלי שתישמע תלונה או זעקת שבר על הדרה. הקהל שהתכנס היה תערובת נהדרת של אנשי קהילת נהורא לצד הולכים ושבים שאולי בפעם הראשונה בחייהם ההתלבטות האם לעלות אל בית הכנסת לא ייסרה אותם. הם לא באו לתפילה. התפילה באה אליהם ובגובה העיניים. המדרכה מנגד התמלאה, ורק בשביל לכבד את רוכבי האופניים/רוכבי/סקייטבורד/סקוט הותירו המצטרפים נתיב פנוי על הכביש.

"והנה כמה גברות שולפות מטפחות ומגיחות על ראשן, ומשפחות שעזבו לשעה קלה את ההשגחה על הילד הרוכב רכיבת קודש מתרכזות בתפילה. אני, שכשחקן שלמד כיצד להכין את מיתרי הקול לקראת הצגה ולבצע פרויקציה (שליחת קול לחלקו העליון של האולם) תמיד מתפלא מהיכולת של החזן ביום כיפור לבצע את המוטל עליו ללא גוגל מוגל, מים ואמצעים נוספים לסיכוך מיתרי הקול - אבל הפעם זה באמת היה קצה. מי יחזיר את הקול? מי תהיה התקרה האקוסטית שתהדהד את קולו של שליח הציבור היקר, עצי הפיקוס? עמודי התאורה?"

"התפילות בכיפור יצרו אין ספור מפגשים בין עוברי אורח, מתעניינים, כאלה שבקיימים וכאלה שעדיין לא. המילה 'יחד' קיבלה משמעות כל כך מוחשית ומורגשת. הזענו יחד בתפילות, התרגשנו יחד מהפיוטים והשיא היה כמובן תפילת הנעילה וקריאת שמע ישראל במרכז של עיר. היה מרגש לראות את חלונות הראווה דרכם השתקפו המתפללים החדשים. המושג 'לב העיר' קיבל משמעות ערכנית - בלב העיר פועם הלב, יחד, מלא אמונה וקריאה לקשר עם אבינו שבשמיים.

"אם מישוהו חשב פעם על המושג 'נראות הפרהסיה בישראל תשפ"א', אומר לנסקי בסיפוק, "הרי שמהפרהסיה הזו יכול היה לשאוב המון תקווה וודאות".

בערב שבת בראשית, רגע לפני פרידתנו מחודש תשרי מאתגר ומיוחד, נארוז איתנו את כל הטוב שהתגלה בחגים יוצאי הדופן של פתיחת השנה, ונתפלל שיחד עם ברכת הגשמים נזכה לברכות שמיים לרוב, לסיומם המוצלח של אתגרי הקורונה ולהמשך החיבורים המיוחדים שהולידו תפילות הרחוב.

חיבורים תורניים בלב תל אביב

תודיה מרקוביץ

לפני שנתיים הייתי בת שירות בראש יהודי. זאת הייתה שנה משמעותית ביותר. אני אוהבת לומר שבשנת המדרשה שלי למדתי תורה, ובשנה שאחריה למדתי איך חיים את התורה הזו ביומיום. חייתי שם את 'מאמר הדור' באופן הכי קרוב ופשוט, והרגשתי איך המילים היפות של הרב קוק קורמות עור וגידים ומתגלמות מולי במציאות.

רחלי, המנהלת האגדית היוצאת של ראש יהודי, חלמה שנים שמרכז השיעורים שלנו יהפוך לבית מדרש פעיל. כשסיימתי את השירות היא הטילה עליי את המשימה.

התחלנו לחלום ולפעול, לשווק, לראיין ולפגוש לבבות, וברוך ה' זכינו לראות את החלום מתגשם. שעה בשבוע הפך המרכז שלנו בלב תל אביב לבית מדרש פעיל, מלא בחברותות של אנשים שונים המדברים זה עם זה דברי אמת מתוקים.

המפגש הזה בין עולמות שונים הוא חזק ביותר. אנשים שכנראה לא היו נפגשים אילולא החברותא הזו, בעלי אמונות ודעות רחוקות כל כך, יושבים יחד ולומדים, מתדיינים, מתקרבים. תפיסות עולם הפוכות מתבררות ומוצאות יחד ניצוצות אמת משותפים. כל אחד מקבל מהטוב ומהשפע של השני, בלב פתוח, באוזן קשבת ובעין טובה ומתבוננת. אני מרגישה שאנחנו חייבים את זה בעם שלנו, במיוחד עכשיו.

זכינו ליצור מרחב מדהים. החבר'ה ממש חיכו כל שבוע לשעה הזו, שעה של "הטענה" רוחנית. כמו שאמר אחד מהלומדים: "לקחתי מהחברותא את משמעות הזמן, פה יש לי פאזזה. לדעת להקדיש זמן לחברותא שלי והאדם שמולי הקדיש לי זמן, ושנינו יחד עצרנו את מירוץ החיים כדי ללמוד".

זכינו והתהליכים המתרחשים בחברותות משמעותיים ומצמיחים. אחד מהחבר'ה סיפר שבתקופה בו הוא חיפש להגביר בעצמו את האור הוא מצא בחברותא שלו מלווה רוחני, ויחד הם גדלו, כל אחד בעבודת ה' הפרטית שלו.

בחברותא חשוב לנו לקשר את התורה וגודלה לחיים היומיומיים, והיופי מתגלה ברגעים האלה של השיח המשותף, שפותחים ספר ומתוכו מגיעים לסיטואציות שפוגשות אותנו, מבררים את הנקודות, ולפעמים זוכים להרגיש את הנשמה מתחילה לדפוק, להופיע ולהתגלות.

אחת מהחברותות למדה על צניעות, ואחרי תהליך ארוך והבנת העומק של הדבר, הבנות הלכו יחד לקנות חצאיות. בחברותא אחרת משהי למדה עם בחורה אחרת על זוגיות במבט יהודי. זה הקסים אותה, אבל היא ידעה שבימוים התל אביבי הזוגיות שלה לעולם לא תתנהל כך. אך הקב"ה מסובב המקרים התערב, ואתה בחורה חזרה בתשובה והתחנתה כדת משה וישראל.

תל אביב היא עיר של חיפוש. אנשים מחפשים רוחניות, ממש צמאים לה. לא פעם ולא פעמיים מצאנו את עצמנו מדברים פתאום עם אנשים ברחוב על אלוקים, או מקשרים משפט שנאמר בשיח מקרי היישר לפסקה מארון הספרים היהודי.

כשהגיעה הקורונה, גם אנחנו כמו כל העולם נכנסנו לשגרה אחרת, לשגרה של ריחוק ואיסור התקהלות. המרכז שלנו נסגר ונפתח לסירוגין לפי הוראות משרד הבריאות, ואנחנו הילכנו בין הטיפות, נפגשים כשמותר, עושים חברותות בזום כשצריך (זכיתי לסיים עם החברותא שלי את כל "פניני הלכה - תפילת נשים" בחברותא טלפונית), שוב חוזרים להיפגש וחוזר חלילה.

ברוך ה' הצלחנו לסיים את השנה בערב סיכום ביחד. החבר'ה שיתפו את החוויה שלהם וסיפרו שהחברותא הכניסה אותם לעולם טהור, עמוק וטוב יותר, שהיא גרמה להם להסתכל על המציאות אחרת, ולרצות להיות בני אדם טובים יותר ולהשתפר ללא הרף.

אנחנו עם הפנים קדימה ורוצים להמשיך את האור המיוחד שנוצר אצלנו. בעזרת ה' אנחנו פותחים את בית המדרש שלנו מחדש ומחפשים מתנדבים שרוצים לקחת חלק בגאולה הזאת המתרחשת מול עינינו.

אז אם את או אתה אוהבים מפגשים עם עם ישראל, מלאים בתורה חיים משמחת ומעצימה ויכולים להתחייב לשעה בשבוע (ימי רביעי 15:00-21:00, במרכז של ראש יהודי בתל אביב), אנחנו מזמינים אתכם להצטרף למשפחה שלנו.

(*בעקבות המצב אנחנו פותחים אפשרות של חברותות גם בזום)
צרו איתנו קשר - תודיה 055-2237810

החבר מהמילואים שואל שאלות? השכנה מתעניינת ביהדות? **ראש יהודי** זאת התשובה! 052-4295597 ry@neto.net.il

ראש יהודי מחפש מתנדבים/ות עם אש קודש של אהבה

לפרייקט של חברותא אחד על אחד עם עמ"י בתל אביב
אז אם יש לך כוחות חיים גדולים ואת/ה מעוניין/ת להתחייב לריצה למרחקים ארוכים

צרו/י איתנו **055-2237810** תודיה

קומיקס ילדים "הגיע הזמן"

צרכים עם חיוך! :

9 ספרים **399** רק ב-

* לא כולל משלוח

להזמנות: **02-6791122, 052-5665005** | www.roshy.org

ראש יהודי

חדשי! מחפשים מתנדבים לחברותות בזום

היו שותפים - ראש יהודי! התרומות מוכרות לצרכי מס. הקישו בגוגל: "תורמים לראש יהודי" או בטלפון 052-5665005 או טרפו ברקוד:

אחרי שנים של כתיבה ופיתוח

גאים להביא אליכם את

התורה נשלי

פרשת השבוע לילדים כפי שלא סופרה עד היום

חלוקה למקטעים
וכותרות בהירות

סיפורים מלווים
על פי אגדות חז"ל

הסבר על כל פסוק
בשפה פשוטה

איורים מרהיבים
ומרתקים

הצצה לרש"י
בפסוקים נבחרים

חמשת החומשים
בפורמט מהודר
בהוצאת מעיינותיך

עכשו ב-

195 ₪ בלבד

~~230 ₪~~

ללימוד עצמי, עם ההורים או עם המורים
לגילאי 3-10 וגם לגדולים

להזמנות: ספריית בית אל

www.beitel.co.il 1-801-700-201

חנות ההוצאה: רח' בית הדפוס 6, ירושלים 02-6427117

התוועדות
התוועדות

הרב חיים שלום דייטש

המזוודה מבולגנת

אמרתי לרבי: ההחלטות שלי מתאדות, אני מעדיף להתפלל מהר וקשה לי להיות שמח < בדרך לאהבת כל יהודי, אל תשכח לאהוב את בני המשפחה שלך, ואפילו את עצמך < איך הצלחתי להיפטר מכותרות העיתונים, ומה היה הקנס שקבע לעצמו האדמו"ר מתולדות אהרן?

אלו זמנים מיוחדים. היינו שואלים אז את הרבי על כל המצב בעבודת ה' בפרוטרוט, והרבי היה עונה על הכל.

שאלתי את הרבי על ההחלטות שלי שלא מחזיקות מעמד. והרבי ענה לי שהסיבה לכך היא שאני מקבל על עצמי קבלות גדולות מדי ולזמן ארוך מדי. אם אקבל דברים יותר מועטים ולזמן קצר, אחזיק מעמד. זכורני שליד הכולל בעיר העתיקה היה דוכן לממכר עיתונים. עיתון ומידע חדשותי היה אז דבר נחשב. לא היו מצויים חינומונים כבימינו... ולא הצלחתי להתאפק מלהסתכל בכותרות העיתונים לפחות. **החלטתי שלמשך חודשיים לא אסתכל, ולא יותר.** למעשה, יותר כבר לא שבתי לכך. כיוון שהקבלה הייתה לזמן קצר, היא החזיקה מעמד. אך אם מגסים ללכת על גדול, נופלים מהר יותר, כמו שאמר הרבי.

באותה הזדמנות שאלתי את הרבי גם על תפילה. חשתי שאם אני מתפלל מהר יותר, יש לי יותר חיות בתפילה, אך בתפילה באריכות ובהתבוננות אף שיש יותר כוונה, אבל החיות פוחתת. ושאלתי מה עדיף, חיות או כוונה. הרבי כלל לא התייחס לספק וענה לי - "הרי הרמב"ם מאריך כל כך בחשיבות תפילה בכוונה". כלומר, אין כאן מקום להסתפק, ובוודאי צריך להתפלל בהתבוננות ואריכות, וכל הנימוקים על חיות וכדומה הם תירוצים בעלמא.

עוד שאלתי על כך שבטבעי קשה לי להיות בשמחה. שמחה אינה קשורה לכך שיש חיוך על הפנים, אלו שני דברים. להיות בשמחה פנימית זו עבודה לא פשוטה. הרבי ענה על כל השאלות שכתבתי לפי הסדר, אך לשאלה זו לא התייחס, ודילג עליה.

ביחידות הרבי לא הסתכל על פני השואל, גם בהתוועדות הרבי לא היה מביט בפני הציבור, **פניו היו מופנות לאיזו**

בשיחות מהרבי זי"ע מובאים שני פתגמים יסודיים בנוגע ל"שבת בראשית". הראשון מפורסם יותר: "כשם שמתייצבים ונעמדים בשבת בראשית - כך מעמידים את כל השנה". **דורשים מאיתנו יציבות בעבודת ה'. דבר שלא תמיד יש לנו.** כי יציבות היא לא דבר קל. אך לפעמים יציבות בדבר אחד, ולו הקטן ביותר, יכולה לפעול יציבות וחוזק בכל היום. למשל, מי שמחליט שלא יתפלל שחרית בלי שיישב עם עצמו כמה דקות להתבונן על מה ולמה בא לעולם הזה, ומה תפקידו כאן בכלל ובפרט ביום שמתחיל עכשיו - אם יעשה כך יום ביום בלי ויתורים, ותכל פעולה זו לשנות את כל חייו, מאחר שהוא קובע לעצמו בראשית כל יום מה יהיו תפקידו ומטרתו במשך השעות הבאות.

אני יכול לספר מהיכרות אישית על חישהו שהחליט שלא משנה מה קורה, הוא מוכרח ללמוד מאמרי חסידות לפני התפילה. לחיזוק הדבר הוא קנס את עצמו שלא יאכל ארוחת בוקר אם לא ילמד, והקבלה החזיקה מעמד זמן ארוך, עד שהתחכם לאכול דייסה ולא ארוחה ממש במקרים שנפל בהחלטה... שמעתי מהרב יקותיאל פרקש בשם הרבי מתולדות אהרן זצ"ל, עצה לביצוע החלטות טובות - שיקנוס האדם את עצמו באם לא יקיים את מה שהחליט בדעתו לבצע. הרבי מתולדות אהרן עצמו היה לו מאוד קשה לכתת את רגליו לאסוף כסף לצדקה, והיה קונס את עצמו שאם יעבור על החלטה טובה שקיבל, יצא באותו יום לאסוף צדקה. אבל לא כדאי סתם לתת לעצמנו קנסות, וזה לא חלק הכרחי מקבלת החלטה טובה. רק כאשר ישנה החלטה ברורה ומעשית, ניתן לעשות כך לחיזוק הדבר ולביצועו בפועל.

הייתי אצל הרבי זי"ע ביחידות. היה זה בנסיעה לרבי בחודש תשרי. בסוף החודש, לפני שחזרנו לארץ, הרבי קיבל ליחידות גם בשעות היום ולא רק בלילה כרגיל, בשל העומס מהאורחים. **הי'**

**נותרו
קורקינטים
אחרונים!!!**

**פזותחים שנה
עם**

אותיות וילדים

**הפצרו
להצטרף!**

5 מלבד
לחודש היכרות
+
קורקינט
מתנה*
!לכל מצטרף

בהתייבות לשנה | התמונה להמחשה בלבד

אותיות וילדים

שמח!
להיות מזכרים

לצורך על הקורונה
איר יאכזי ברוחם מוסר

צבנו אדום
לידי הדרום ככתבה אסימה פסימור

הימים קטנים
הכל יאיר יציר ברוחם יאמא רמא רמא

בין הכותבים: שי צ'רקה עם קומיקס "בבא" | ג'קי ירחי | מושיק גולסט עם קומיקס "פלאגי" | נתנאל ובת-אל אפשטיין | גלילה רון פדר | חיים ולדר | אורי לרמן | טוביה רוזנפלדאבישי סטריט | יהונתן רוזנהק | דורון שפר | נדב נוה | תמר נזרי | סדורים: יצירה | אומנות | לימוד אנגלית | ציור | אפיה ובישול | טבע והיסטוריה | תרבות ומדע | אימון אישי וייעוץ ועוד

פנימה
מבית
מכון לנשים

להצטרפות שלחו סמס ל-055-9663035
או חפשו בגוגל 'מגזין אותיות וילדים'

אותיות וילדים
יחד עם ילדי ישראל

יש משהו נקי, כמעט מלא תוס, בלהתחיל מהתחלה. תחושה שכל האפשרויות פתוחות בפנינו, "אחרי החגים" הגיע, וכולנו יכולים לפתוח בחיינו דף חדש. אבל נדמה לי שאף אחד לא חלם, גם לא בחלומות הכי פחות ורודים שלו, שככה תיראה השבת שפותחת את השנה. שכך תיראה שבת בראשית. אחרי הסגר המי יודע כמה, רובנו נפלנו שדודים לרגליה של מחלת הימים האלו, לא קורונה אלא פשוט ייאוש.

בראשית הבשיל הפרי עד ערב

לפני כמה שנים יצא לי לשמוע את הזמר והיוצר, קובי אפללו, מדבר על השנים לפני שפגש את אשתו. "רב אחד אמר לי שאם אכתוב עליה שיר, היא תגיע. אז כתבתי. ובאמת, תשע שנים אחרי, זה קרה" הוא צחק. רגע לפני שהשנה החדשה התחילה, יצא לי לדבר איתו. התבדחתי שהוא חייב לי תשובות, כי חיכיתי לשמוע שזו סגולה מטרופת, ואז הגיע הפאנץ' של ה"תשע" הזה, וטרף את כל הקלפים. וקובי, הנשמה הגדולה והמיוחדת הזו, שוב צחק והסביר לי ככה:

"התחנתני בגיל 39. ארבע עשרה שנה חיכיתי שתגיע. בכל זאת, אני יעקב, אז אולי כמו יעקב אבינו, גם אני הייתי צריך לחכות ארבע עשרה שנה. אבל רק כשהכרנו, הבנתי למה הייתי צריך לחכות כל כך הרבה. אשתי צעירה ממני, כשאני התחלתי להתפלל שתיגיע, אי שם בגיל 25, היא הייתה רק בת 17. זה היה בלתי אפשרי. את יכולה לפגוש היום את האיש שלך, ואולי אפילו לצאת פעם אחת, אבל הוא יהיה לא מוכן, ואת תהיי לא מוכנה, משהו שם עדין יהיה בוטרי, אז לא יצא מזה כלום. אבל כמו שחכמים אומרים 'ל מה שהקב"ה עושה זה לטובה', ה' לא עושה דברים סתם. זה קשה בזמן אמת, בוודאי, לכן אולי רק צדיקים גדולים מאוד יכולים לומר את זה על כל רגע בחיים. אבל לכל דבר יש סיבה ודברים קורים בזמן שלהם, בדיוק מתי שהם אמורים לקרות. פשוט צריך לתרגל את זה, שכל מה שה' עושה - זה לטובה, כי זה נכון".

וכשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו זאת הבחינה הוא מעיין עולם הבא

לרבי נחמן מברסלב, אמן המעשיות ואהוב הלב, יש אינסוף סיפורים על איך לאנשים שלא היה להם כמעט שום דבר, או אנשים שאיבדו את הכל, למרות הקושי והפחד המצמית, העמידו פנים כאילו הם שמחים, כאילו שהיה להם על מה להודות. איש עני מוצא אבן יקרה, רק בשביל לאבד אותה בים, אבל בזכות העמדת הפנים שהכל בסדר, הוא זוכה בסוף באוניה טעונה אוצרות. עני אחר שעובד בצבא המלך, מוכר את החרב שלו כדי שיהיה לו כסף לקנות אוכל. כשהוא מתבקש לערוף ראש של אדם, הוא מעמיד פנים שהחרב המסוכנת הפכה לחרב עץ, ובמקום להיענש, הוא מקבל מהמלך כבוד ומתנות.

וכמו שרבי נחמן מסכם את זה, ההבנה שכל דבר שקורה הוא "מחמת אהבה שהקב"ה אוהב אותנו וזה עקר שלמות הדעת של האדם שלא יבעט ולא יתבלבל מההרפתקאות שעוברין עלינו, רק יאמין שהכל לטובתו הנצחית".

ובמילותיה של מרים רות בסיפור הילדים הידוע, "תירס חם", על הילדון אופיר שאחרי שהתהלך ברחובות העיר בצעקות על הימצאותו של התירס החם, אסופת ילדים מתקבצת סביבו ומצפה למאכל הצהוב והמהביל, והתירס - איננו. אופיר מסביר: "אני אוהב סתם כך לשיר, גם אם אין תירס בסיר".

אם החיים הם חייה לא מפרשת

בכל בוקר הקב"ה מחלק לנו קלפים. לא תמיד זו תהיה יד מוצלחת. לפעמים היא אפילו תהיה גרועה מאוד. והשאלה האמיתית היא איך אני מפיך את המירב עם מה שניצב בפניי. אלו התנאים שקיבלת ליום הזה, take it or leave it, אבל זה מה יש. אפשר גם להחליט לא לשחק, בוודאי. לחזור להניח את הראש במיטה ולא לקום עד הבוקר הבא, שבו אולי יחולקו קלפים אחרים. אפשר גם לקבל את היד שחולקה לך, ולהתלונן, הרבה פעמים אפילו בצדק (ובתקופה כמו זו, בוואו נאמר שלרובנו ממש לא חסר על מה).

אבל אפשר לקחת את הקלפים שהקב"ה חילק לך, גם אם זו היד הכי גרועה שיש, לעטות את הפוקר-פיס הכי טובים שאתה רק יכול, ולהעמיד פנים שבאיוושהי צורה, היא טובה. והכי מצחיק? שבפוקר, אם העמדת פנים טוב מספיק, יש סיכוי שתנצח אפילו אנשים עם יד שהיתה טובה משלך בהרבה. לקב"ה יש דרכים מאוד יצירתיות להראות לך איך היום שקיבלת, או הדרך שעברת, היו מדויקים מאוד, ומתגמלים מאוד - עבורך.

ההסבר הכי מתוק שמצאתי לפירוש של המילה 'בראשית' מובא אצל הרב שלמה קרליבך בשם ה'בית יעקב'. למה צריך בכלל להסביר ש"בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ"? הוא שואל. הרי מתי היה אמור העולם להיברא, אם לא בהתחלה? והתשובה שלו, שמרגישה אצלי בלב כמו שמרשמלו מהמדורה מרגיש על הלשון היא - שהפירוש של המילה "בראשית" הוא לא "בהתחלה", אלא "עבור ראשית". הקב"ה ברא את העולם מלא בהתחלות. ובמילים אחרות, יש בנו את הכוח התמידי והאינסופי, להתחיל מחדש. ואולי דווקא עכשיו, ההתחלה מהסוג הנצרך ביותר היא להתחיל להביט במציאות ההפוכה הזו, קצת אחרת, אפילו שכל מה שנראה לעינינו, כל כך לא מובן.

נקודה נעלמת אי שם. כאשר היחידות הייתה מסיימת הרבי היה מרים את עיניו. וזה היה הסימן שהיחידות באה לסיומה. במקרה שלי הרבי הרים את עיניו, מבלי שיענה על השאלה שכנושא השמחה. פסעתי לאחוריי, וכשעמדתי כבר ליד הדלת הרבי קרא לעברי "שתהיה שמחת תורה". אינני יודע למה הרבי לא ענה על השאלה, אבל הבנתי שבמילים אלו הייתה טמונה התשובה. הרבי אמר בזאת, שההוראה בשבילי היא שאקבל שמחה על ידי לימוד התורה דווקא.

הפתגם השני על שבת בראשית הוא יותר מאתגר: "בשבת בראשית אנו צריכים לסדר ולארגן את האוצרות שקיבלנו בחודשי אלו ותשרי". זאת אומרת, שבחודשי אלו תשרי אנו אמורים לקבל בשק שלנו אוצרות רבים, ועכשיו, בשבת בראשית, עלינו לפתוח אותם ולארגן אותם לשימוש פעיל בכל השנה.

כשמתיישבים להתכונן בדבר, **פתאום אנחנו קולטים שכלל לא בטוח שארזנו משהו בתיק במשך החודשים האלו. יתכן שבכלל המזוודה שלנו ריקה... ואולי אין לנו בכלל מזוודה.** יתכן שאנו מסתובבים בלי תיק בכלל, לא הבאנו אפילו כלי בשביל לקבל. עלינו להדגיש שוודאי פעלנו הרבה בחודשים הנשגבים הללו, ולו בעצם קיום מצוות החגים. אנו יודעים שהאוצרות הללו קיימים. אבל לא ברור שאנו יודעים כיצד להגיע אליהם וכיצד להפיק מהם איוז נקודה שתתבצע בפועל בחיי היום יום.

אך לאמיתו של דבר לא יצאנו בידיים ריקות. ולמה?

אפשר להמשיל זאת לאדם היוצא לדרך. יש אחד שמתארגן בצורה מסודרת. כל קבוצת בגדים מונחת במקומה, וכל חפץ במקומו. אך יש כאלו שלא אורזים ושוכחים לארגן את עצמם, אבל יש להם אמה טובה. וגם אם הבן לא מתארגן, היא מסדרת ומכינה לו את המזוודה. נכון אמנם שהוא לא יודע היכן כל חפץ מונח ואולי הכל בלגן, אבל הוא יודע בבירור שיש לו את כל החפצים, שהרי אמה ארזה לו הכל!

גם לנו יש אחא טובה. משמייס נותנים לנו את הכוחות וההארות של הימים הקדושים. וכמו שמובא בחידושי הרי"ם שבחודש תשרי אנו כמו בידי אמה טובה. תוקעים לנו, רוחצים אותנו, ומכסים אותנו בצלו של הקב"ה. אבל יש בלגן במזוודה. מכיון שלא אנו ארזנו, איננו יודעים היכן מונח כל דבר ואיך להגיע אליו. אבל עלינו לדעת שהכל ישנו. עלינו רק לחפש, ואם נחפש, נמצא ונוכל לארגן את המזוודה.

אגב, אחד הדברים שקיבלנו בתשרי הוא להכיר בכך שכל יהודי חשוב וחביב אצל אביו שבשמים, וכך עלינו גם כן לאהוב ולחבב כל יהודי. ובראש ובראשונה, **לא צריך לחפש רחוק**, אפשר לקיים זאת בבני הבית. לא רק לאהוב ולכבד בגלל המחויבות המשפחתית, אלא משום שכל יהודי הוא חביב למעלה, שזה דבר אחר לגמרי. וגם את עצמנו צריך להחשיב, לא מצד מעלתנו על אחרים, אלא משום שגם אנו עצמנו חביבים למעלה. וכפי שרבי משה מרדכי מלעלוב היה מתבטא על עצמו, "גם אני יהודי". אז כן, גם אנחנו יהודים.

לחיים לחיים!

תחל שנה
והזדמנותיה...
שנה טובה
ומתוקה!

סטודנטית?! בת מדרשה?

הזדמנות לתוכנית פורצת דרך לפנייך!

תוכנית לב לדעת תשפ"א מתחילה!
בואי לפגוש לימוד שנוגע

הצטרפי אלינו

ללימוד מעמיק ומרתק בספר התניא

- להכיר את הכוחות המהותיים בנפש
- לחבר את הלב לעבודת השם
- לשלב בין לימוד למעשה ולייצר שינוי אמיתי
- להתמודד נכון יותר עם אתגרים
- להחזיר את השליטה לידיים שלך

איך זה עובד?

מסע
לבעל התניא
בהאדיטש

מפגש עם
נשים מעוררות
השראה

שבתות
ומפגשים
משותפים

לימוד עצמי
שבועי אינטרנטי
בזמן שלך, במקום שלך

#תוכנית_משנה_חיים

מתחילות בתשרי! מהרי להצטרף

הצטרפי עכשיו < לפרטים נוספים: 054-921-0131

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

למה אנחנו מפתחים גאווה יהודית אם זה מביא עלינו כל כך הרבה שנאה?

הנסיון של עם ישראל באלפיים שנות גלותו היא שהשנאה מגיעה אלינו מכל מקום, בין אם היינו עשירים או עניים, משתלבים או נבדלים, גאים או ענוותנים, ואפילו כשהיינו שפלים. השנאה לישראל היא שנאה עצמית, שנובעת מתת-ההכרה של האומות על כך שאורם של ישראל עתיד להפוך את דמותם מקצה לקצה - מבני העולם הזה, שחיים במנותק מהשורש האלוקי, לדבוקים בשורשם האלוקי ומוארים באורו, ואין לך מהפך גדול מזה.

ואף על פי שהמהפך הזה הוא לטובתם הנצחית - מנקודת מבטם ששקועה במראה העולם הזה, הבשורה הזו מאיימת ונדמית להם ככליון. ואכן הרשעה כולה כעשן תכלה, ואור אלוקי עליון יתפרס על כל הארץ על ידי אורם של ישראל, וזה עומק הסיבה של שנאתם של האומות לישראל.

אשתי היקרה יראת שמיים אבל לא מתפללת בקביעות. איך אני אמור לחנך את בנותי לתפילות אם אמא שלהן לא מתפללת?

מפורסם בעולם שדוגמה אישית היא החינוך הטוב ביותר, ובלשון אחרת היה מסביר את העניין אבי מורי ע"ה שאמר שדבקות היא מחלה מדבקת, ועל כן כדאי להתקרב אל אנשים דבוקים ולהידבק מהם. ככל שאתה תהיה דבוק יותר בתפילה, וככל שסביבתך תחוש דרכך את העונג ועומק החיים שאתה מוצא בתפילה, כך הם עשויים יותר להידבק ב"מחלה" של התפילה.

ובכלל, שאלת חובת הנשים בתפילה ושיעורה שנויה במחלוקת גדולה, וגם המתפללות תפילה מועטה יש להן על מי לסמוך. הדבר אינו דומה לחינוך הבנים לתפילה, ודווקא משום כך הרצון הפנימי והבחירה בתפילה חשובים יותר, שכן העבודה מאהבה היא העבודה העיקרית.

כל החיים גדלתי על כך שהעולם הוא קדוש, וכשבגרתי גיליתי שזה רחוק מלהיות נכון. למה המשיכה לרע טבועה בעצמותינו?

ההנחה שהעולם הוא קדוש סותרת את המעשה הראשון שעושה יהודי בכל שבוע, ובו הוא מבדיל בין קודש לחול. מה שאומר שלא כל המציאות קדושה.

העולם מתחלק לקדושה, חולין וטומאה, עוד מחטא אדם הראשון ואפילו קודם לכן, בדמותו של הנחש, ויישאר כך עד שאורו של משיח צדקנו יהפוך הכל לאור עליון (ואפילו את הנחש, וכמו שרמזו רבותינו שמשיח בגימטריא נחש, כלומר היפוכו ותיקונו).

העצה האלוקית שמביאה טומאה לעולם היא כדי לתת לאדם בחירה ושנותפות ביצירת הטוב והקדושה בעולם, כדי להביא אור עליון יותר שמופיע מתוך מעמקי החושך. ואף על פי שבשעת החשיכה קשה לנו לראות זאת, וכל שכן להבין עד כמה הרווח שבאור עליון שבא מתוך החושך שווה את המחיר שבתקופת החשיכה, לעתיד לבוא הכל יכירו בגודל המעלה של אור זה, וישמחו ויודו לה' על עצתו העליונה המופלאה.

קרוב אליך | ת.ד. 52589 רמת גן < עורך: אהרונ ברגנשטיין > העלון טעון גניזה לתגובות ויצירת קשר 052-4061065 • info@qarov.org קרוב אליך • לפרטום: 052-525-4051

לפעמים עדיף להיות שני עם התואר השני של המרכז האקדמי לב בטוח שהשנה המקצועית שלך תהיה טובה יותר

מחשבים M.Sc DATA MINING | פיזיקה יישומית/ הנדסת אלקטרואופטיקה M.Sc

הפקולטה לניהול B.A חשבונאות ומערכות מידע מנהל עסקים	הפקולטה להנדסה ומדעי המחשב B.S.c הנדסת אלקטרו-אופטיקה הנדסת חשמל ואלקטרוניקה הנדסת תוכנה הנדסת מערכות תקשורת

מכינה לאקדמיה | מכינת ריענון | מכינה מלאה

ימי לימוד לתואר שני - חמישי אחריו שישי | חלגות ומלגות קיום לחצטיינים